

PAPER DETAILS

TITLE: TÜRKİYE ve FRANSA'DA UYGULANAN SPOR YÖNETİMİNİN KAMU YÖNETİMİ
AÇISINDAN KARSILASTIRILMASI

AUTHORS: Yasemin GÖK,Hakan SUNAY

PAGES: 7-16

ORIGINAL PDF URL: <https://dergipark.org.tr/tr/download/article-file/602531>

TÜRKİYE ve FRANSA'DA UYGULANAN SPOR YÖNETİMİNİN KAMU YÖNETİMİ AÇISINDAN KARŞILAŞTIRILMASI

Yasemin GÖK¹ Hakan SUNAY²

Geliş Tarihi: 10.1.2010

Kabul Tarihi: 18.10.2010

ÖZET

Bu araştırmanın amacı, 19. yüzyıldan bu yana, Türk kamu yönetimi örgütlenmesinde farklı zamanlarda ve farklı ağırlıklarda etkili olan Fransa ve Türkiye'de bir kamu hizmeti olarak uygulanan spor yönetiminin örgütsel yapısı ve işlevleri açısından karşılaştırma yapmak ve geleceğe dönük geliştirme önerileri sunmaktır. Araştırmanın amacını gerçekleştirmek üzere söz konusu ülkelerin spor yönetimine ilişkin dokümanları, iki farklı yolla elde edilmiştir. Öncelikle Fransa Sağlık, Gençlik ve Spor Bakanlığına ait bilgiler kurumun resmi web sitesinde yayınlanan bilgilerden ve ayrıca 2003 Yılında Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Dışilişkiler Dairesi Başkanlığı tarafından hazırlanan "Avrupa Kültür Sözleşmesine Taraf Olan Ülkelerde Sporun yasal olarak kurumsallaşmasına ilişkin araştırma Raporu"ndan temin edilmiştir.

Fransa ve Türkiye'de uygulanan spor yönetimine ilişkin yapılan karşılaştırmada; spor kulüpleri, spor federasyonlarına ilişkin yapı ve düzenlemelerin farklılık gösterdiği ve Fransa'da anlamlı bir farklılık olarak "gençlik, beden eğitimi ve spor" politikaları hususunda bilimsel araştırma yapan ve spor politikalarının üretilmesinde katkıda bulunan enstitülerin varolduğu tespit edilmiştir.

Bu sonuçlar, her iki ülkede var olan sporun yönetsel yapısı ve işlevleri, merkezi yapı ve yerel makamların işlevleri açısından tartışılmış ve var olan spor yönetimlerinin daha etkin ve geliştirilmesi için bazı önerilerde bulunulmuştur. Sonuç olarak; sporun bir kamu hizmeti olarak algılandığı Fransa ve Türkiye'de uygulanan spor yönetimi süreçlerinde benzerlikler olduğu gözlenmiş, uygulanan spor yönetiminin Türkiye'de günün şartları ve koşulları doğrultusunda yeniden yapılandırılması gerektiği sonucu ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Kamusal spor yönetimi, Karşılaştırmalı kamu yönetimi

COMPARISON OF SPORT MANAGEMENT APPLIED IN FRANCE AND TURKEY IN TERMS OF PUBLIC ADMINISTRATION

ABSTRACT

The purpose of this research is to compare the organizational structures and functions of sports management applied as public service in both Turkey and France, which has had influence at different times and different degrees on the organizations of the Turkish public administration since 19 century, and to identify the future-based development suggestions. In order to realize the aim of this research, documents related to the sports management of two countries in question were obtained by two different ways. Firstly, the data regarding the French Health, Youth and Sports Ministry was obtained from the ministry's official website on which it is published and secondly it was provided from the research report relating to the legally institutionalized sport in countries that are parties to the European Cultural Convention, which was prepared by the Turkish Youth and Sports General Directorate International Relations Department in 2003.

In this comparison of the sports management applied as public service in both France and Turkey, the structures and regulations concerning sports clubs, sports federations show variety and as a significant difference in France, it is determined that there are institutions researching scientifically with regard to the "youth, physical education and sports" policies, and contributing to produce sports policies.

These results have been discussed in terms of both two countries' existing administrative structure and function of the sport as well as the functions of the central administration and local authorities in these countries. Also some proposals have been made in order to develop the existing sport management and make it more effective. As a result, it has been observed that there are some similarities in applied the progresses of the sport management in France and Turkey both where a sport is perceived as a public service, it became evident that the sport management applied in Turkey is necessary to be reorganized in accordance with terms and conditions of the day

Key Words: Public sports management, Comparative public administration

¹ Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, Ankara

² Ankara Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu, Ankara

GİRİŞ VE AMAÇ

Sporun toplumda artan önemi ve oynadığı eğitsel, toplumsal ve kültürel roller ve ayrıca uluslararası müsabakaların gördüğü itibar, kamu yetkililerinin ilgisini çekmiştir. Sporun toplum üzerinde olumlu etkisi olduğunun kabul edilmesi, sporun kamu yararına yönelik bir kamu hizmeti olarak değerlendirilmesine neden olmuştur.

Dünya’da yaşanan küreselleşmeyle birlikte kamu yönetiminde yaşanan bir takım gelişmeler, sporun yönetsel yapısına da yansımaktadır. Küreselleşme sürecinde kamusal nitelik taşıyan hizmetlerin hemen hemen tamamının ticarete konu olması, uluslararasılaşmaya açılması ve özelleştirilmesi, devletin düzenleyici rolünün ön plana çıkarılması, kamu yönetimindeki yeniden yapılanmanın temel özelliği olarak belirtilmektedir (1).

Spor, devletin vazgeçemeyeceği ya da tesadüfe bırakamayacağı unsurlardandır. Çünkü bedensel, zihinsel ve ruhsal yönden sağlıklı bir toplum yetiştirmek, her devletin esas görevlerindendir. Bu nedenle, ülkelerdeki beden eğitimi ve sporun yapısal örgütlenmeleri, yönetim anlayışları ve yönetime katılma şekilleri, spor yönetimi açısından önem taşımaktadır. Öyle ki, spor devletin maddi ve manevi desteği olmadan yönetilemez ve geliştirilemez.

Günümüzde dünya ile bütünleşmenin yolu, iktisadi ve toplumsal iç dinamikleri kendini yeniden üretebilme ve dolayısıyla “dış çevre” ile ilişkilerini belli bir düzeyde yönlendirebilme gücüne kavuşturmaktan geçmektedir. Bunun için devletin merkezi ve yerel düzeyde, yenilenmiş kamusal mekanizmaların yaygınlaştırılarak yeniden örgütlenmesi gerekir. Yenilenmiş kamusal mekanizmalar üzerinde çalışan demokratik devlet örgütlenmesi, ülkenin dünya ile belirleyici güç olarak bütünleşmesini sağlamanın başlıca güvencesidir (2).

Karşılaştırma, basitçe benzerlikler ile farklılıkları aynı anda inceleme işi olarak tanımlanabilir. Karşılaştırılacak olguların belli bir derecede benzer ya da farklı olması gerekir. Karşılaştırma yapabilmek, farklı bağlam ve olayları birlikte gözlemlemeyi, bunları kendi içlerinde ve birbirleriyle ilişkilendirerek çözümlemeyi, dolayısıyla geniş bir birikim ve zihinsel çabayı gerektirir (3).

Kamu yönetimi, kamunun yönetilmesi işini gerçekleştiren yapı, süreç ve araçların tümü 1945 sonrasında dar anlamda yönetsel aygıt biçiminde tanımlanmış ve bürokratik yapı ve işlevler, bürokratik davranış, bürokrasi-siyaset ilişkisi, bürokratikleşme düzeyi karşılaştırmaların temel unsurları olarak kabul edilmiştir (4).

Bu araştırmanın temel amacı, Türkiye’de ve Fransa’da kamu hizmeti niteliği taşıyan sporun, yönetsel ve işlevsel yapısı açısından benzerlik ve farklılıkları saptanarak, etkili ve iyi bir spor yönetiminin oluşturulması ve yürütülmesi için önerilerde bulunmaktır.

1. TÜRKİYE’DE KAMU HİZMETİ OLARAK SPOR YÖNETİMİ

1.1. Sporda Devlet Yönetimi Kapsamında Türkiye’de Spor Politikalarının Oluşturulması

Türkiye’de spor politikalarının amacı; ulusal sporun örgütlenmesi, güçlendirilmesi ve sporcu gelişiminin yönlendirilmesidir. Türkiye’nin spor politikası, sporun desteklenmesi konusunda merkezi hükümetin spora doğrudan müdahalesini mümkün kılmaktadır. Bu açıdan Türkiye’nin spor yönetimine ilişkin tarihsel gelişim süreci incelendiğinde; ülkemizde spor yönetiminde önemli bir yere sahip olan Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı (TİCİ), spor-devlet arasında devletin spor yönetimini özel bir kuruluşa bıraktığı ilk kuruluştur ve devlet, karamneler aracılığıyla kuruluşun çalışmalarına destek vermeye çalışılmıştır (5). Nitekim devlet, 02 Ocak 1924 tarihinde **ATATÜRK**’ün imzası ile onaylanıp yürürlüğe konan 170 sayılı bakanlar kurulu kararıyla ilk Türk spor kuruluşu olan ve 1922’de çalışmaya başlayan “Türkiye İdman Cemiyetleri İttifakı”, kamu yararına çalışan kuruluşlardan sayılırken, 171 sayılı Bakanlar kurulu kararıyla da devlet tarafından yardım yapılması uygun görülmüştür (6). Ayrıca yine aynı tarih ve 173 sayılı bir başka kararnameyle de 1924 Paris Olimpiyatlarına katılabilmek için devlet tarafından TİCİ’ye 17.000 lira ödenek sağlanmış ve bu son kararnameye dayanılarak TİCİ emrine 10.000 liralık ek ödenek verilmiştir (5).

Özerk bir yapı olan TİCİ’den TSK’ye geçiş, sporda devletin müdahalesini ve doğrudan yetkisini getirmiştir. Türkiye’de sporun ulusal ve bilimsel esaslara göre yayılmasını ve gelişmesini sağlamak ve Türk sporunu yurt içi ve dışında temsil etmeyi amaç edinen TSK (1936-1938) dönemi, Türkiye’de sporda kulüplerin federatif yönetiminden, sporda devlet yönetimine geçişin “ara rejimi” ve yarı-resmi bir spor örgütü olarak değerlendirilmektedir. Türkiye’de spor, ilk kez 1937 yılında Türk Spor Kurumu (TSK) döneminde hükümet programlarına girmiş, ancak II. Dünya Savaşının olumsuz etkilerinden dolayı 1947 yılına kadar hükümet programlarında yer almamıştır (7).

TSK döneminde hükümet programlarında spor bölümünde amaçlar arasında “sporu örgütlemek” yer almıştır. 1932 yılında bilim, sanat ve spor yuvaları olarak kurulan halkevlerinin toplumsal ve kültürel yaşamın bütün alanlarını kapsayan dokuz etkinlik kolu içerisinde dil edebiyatı, güzel sanatlar, temsil, sosyal yardım, halk dershaneleri ve kurslar, kütüphane ve yayın, tarih ve müze, köycülük ve spor da yer almıştır (8). Bu dönemde diğer alanlarda olduğu gibi spor da, devletin yeni toplum ideolojisini taşıyan mekanizma olarak düşünülmüştür.

1938 yılında 3530 sayılı kanun ile spor yönetimi devlet eline geçmiş ve Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü kurulmuştur. Türkiye’de devletin yasalarda, hükümet programlarında, bütçe, kararname ve planlarında “spor”a destek

vermesi ve spor politikasının yer almasıyla birlikte, ilk olarak sporda devlet yönetimi 3530 sayılı Beden Terbiyesi Kanunu ile gerçekleşmiştir.

Türkiye'de hükümet programlarında yer alan spor konularına baktığımızda, ilk olarak 1937 yılında hükümet programında spora yer vermeye başlanmış, 1946–1947 hükümet programına kadar, savaş yılları hükümetleri, sporu sadece yasalar ve düzenleyici metinlerle yetinmişlerdir. Ancak bu hükümet programında, spor "her türlü spor faaliyetleri, okullar ve kulüpler için öğretici kadroyu yetiştirecek yüksek beden eğitimi enstitüsünün açılması, spor sahaları kurulmasında girişimde bulunulması" yer almıştır.

1961-1965 hükümet döneminde ise spor, "maddi-teknik koşulları devletçe hazırlanan bir boş zaman uğraşı" olarak görülmüş ve programlarında BTGM için uzmanlar tarafından takip edilen bir programın hazırlanmasına ve istatistiksel çalışmalara önem verileceği belirtilmiş, aynı zamanda beden eğitimi alanında daha yeterli teşkilatlanma çalışmalarının hızlandırılacağı ve yurdun bütün il ve ilçelerinde gençliğin yararlanabileceği spor alan ve tesislerinin süratle tamamlanmaya çalışacağı belirtilmiştir. Yine bu dönemde Bakanlar kurulunda ilk kez bir spordan sorumlu Devlet Bakanına yer verilmiştir. Amatör ve okul-ççi sporlara öncelik verilerek sporun kitlelere yaygınlaştırılmaya çalışması, sporu çağdaş seviyeye çıkarmak için yasaların yeniden düzenlenme çalışmaları hükümetlerin spora bakış açılarını göstermektedir(5).Türkiye'nin planlı dönemlere adım attığı 1963 yılından itibaren sporun kitlelere yaygınlaştırılma konusu beş yıllık kalkınma planlarında yer almıştır. Spora içerik olarak an fazla yer verilen ikinci beş yıllık kalkınma planında (1963-1969) devlet-spor ilişkileri, spor kulüpleri ve spor tesisleri alt başlıklarıyla spordaki durum ve sorunlar ayrıntılı olarak ele alınmıştır. Söz konusu planın en önemli tespitlerinden birisi, spor konusunda Milli Eğitim Bakanlığı, Beden Terbiyesi Genel Müdürlüğü ve mahalli idareler arasındaki işbirliği yokluğu olmuştur. Yine bu planda çözüm önerisi olarak teşkilatlanma, eğitim ve yatırım politikalarına yer verilmektedir (9). 1970–1971 hükümet programlarında her yaştan kişinin ruh ve beden sağlıklarını geliştirmek için yapabilecekleri "herkes için spor" anlayışı yer almıştır. Gençliğin bütün meselelerini bir bütün içerisinde ele almak amacıyla Gençlik ve Spor Bakanlığı'nın kurulması, böylece spor sorunlarının "gençlik sorunları" genel bütünü içine alınmıştır (5). Üçüncü beş yıllık kalkınma planı döneminde (1973–1979) sporun yaygınlaştırılması ve günlük yaşamın bir parçası olması için tüm kamu ve özel kuruluşların katkılarının sağlanması gerekliliği belirtilerek okullarda beden eğitimi ders saatlerinin artırılması kararı alınmıştır. Ayrıca spor konusunda yetenekli elemanların yetiştirilmesi amacıyla Gençlik ve Spor Bakanlığınca yeterli sayıda beden eğitimi, öğretim görevlisi, antrenör, monitör, spor yöneticisi ve sağlık uzmanı yetiştirilmesi kararlaştırılmıştır. Her tür spor malzemesinin uluslararası standartlara uygun olarak yurt içinde üretilmesine çalışılması, geleneksel sporların geliştirilmesini destekleme kararı alınmıştır(9). Yine bu dönemde hem hükümet programında hem de uygulamasında beden eğitimi ve spor hizmetlerinin düzenlenip desteklenmesi önemli bir kamu görevi olarak görülmekte ve Ankara'da Gençlik ve Spor Akademisi açılarak spor eğitimi, spor bilimi ve spor sağlığı konularında önemli atılımlar yapılmıştır (5).

Üçüncü beş yıllık kalkınma planı (1973-1979) içerisinde yer alan sporun gelişimini engelleyecek profesyonelliğin teşvik edilmeyeceği, devletin her türlü teşvik ve özendirme tedbirlerini yalnız amatör kulüpler için uygulanması gerekliliği belirtilirken, Altıncı beş yıllık planda (1990-1994) ise sporla ilgili mevzuat düzenlemelerine yer vererek profesyonelliğe müsait olan dallarda profesyonelliğin teşvik edileceği belirtilmiştir. Yedinci ve sekizinci beş yıllık kalkınma planlarında ise, spora ayrılan kaynakların artırılması, yeni bir yapılanmaya gidilmesi gerekliliği ve özel sektör, mahalli idare ve spor kulüplerinin katkısının artırılması ve rasyonel şekilde kullanılması değerlendirilmiş, 2001-2005 yılı planında spor tesislerinin ülkenin geneline dengeli dağılımının sağlanması, spor işletmelerinin işletilmesinin, mali ve idari açıdan tam bağımsız spor kulüpleri, federasyonlar ile özel teşebbüs ve mahalli idarelere denetim görevinin ise kamu yönetimine bırakılmasının sağlamak olarak belirtilmiştir (9).

Daha sonra, 1982 tarihli Anayasada, spor ilk kez yer almış ve madde 58 ve 59 ile gençlik, spor ve sporcu, güvence altına alınmıştır. Anayasamızın özellikle 59'ncu maddesinde yer alan "Devlet her yaştaki Türk vatandaşlarının beden ve ruh sağlığını geliştirecek tedbirleri alır, sporun kitlelere yayılmasını teşvik eder, devlet başarılı sporçuyu korur" hükmünü dayanak kabul ederek, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü; gençliği korumaya ve sporu geliştirmeye yönelik her türlü tedbirleri almaktadır.

Buna göre, beden eğitimi ve spor, tüm vatandaşların sağlığının ve emek gücünün korunması hakkı çerçevesinde ele alındığında, sağlığın ve emek gücünün korunması nasıl bir bireyin toplum karşısındaki sorumluluğuyorsa aynı şekilde "yaşam-çalışma" koşullarını planlı bir biçimde iyileştirmek ve halkın sağlığını korumak için kapsamlı bir sosyal politika geliştirmek ve uygularken beden eğitimi, okul ve herkes için sporları özendirmek ve geliştirmek de devletin ödev ve sorumluluğu olarak karşımıza çıkmaktadır (5). Yukarıda da belirtildiği gibi bu ödev ve sorumluluk, 1982 Anayasasının 59. maddesiyle de güvence altına alınmıştır. Ancak, devletin böylesine önemli ve kapsamlı ödevi, devletten bağımsız, kendi dinamikleriyle çalışan gönüllü kuruluşlar eliyle yerine getirilmesinde bir takım zorluklar yaşanabilmektedir. Devletin bu görevi yerine getirmesindeki zorluklara rağmen, spor yaptırmak özel amacıyla oluşturulan yapıların, sadece spor alanları ile sınırlı kalmayarak, "sistemin bütünlüğü içerisinde bir alt sistem oluşturan, toplumsal yönetime katılan ve böylece hem toplumsal çıkarın saptanması hem de sistemin optimal işleyişinin sağlanmasında önem taşıyacaktır (6).

Türkiye'de Spor yönetiminin mevcut bürokratikleşme düzeyi, yani sporda devlet yönetimi; başbakanlığa bağlı olan genel müdürlük yönetiminde; merkez ve taşra teşkilatı, hizmet birimleri ve hiyerarşik kademeler biçiminde örgütlenmiştir.

1.2. Sporda Devlet Yönetimi; Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü

21.05.1986 tarihli ve 3289 sayılı kanunla düzenlenen ve Başbakanlığa bağlı olan Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, Türk sporuna ilişkin karar ve denetim yetkilerini elinde bulundurmaktadır. Bu nedenle; Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, Türkiye'deki spor örgütlenmesinin en başında bulunan ve kendi yetki alanındaki spor faaliyetleriyle ilgili olarak bağlayıcı kararlar alan bir kamu kuruluşudur.

Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, Başbakanlığa bir devlet bakanlığı aracılığıyla bağlı, merkez ve taşra teşkilatlarından oluşmaktadır. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Merkez Teşkilatı, idari teşkilat ve sürekli kurullardan oluşur. İdari teşkilat; Ana Hizmet Birimleri, Danışma ve Denetim Birimleri (Teftiş Kurulu Başkanlığı, Hukuk Müşavirliği, Spor Kontrolleri Kurul Başkanlığı), Yardımcı Birimler (Personel ve Eğitim Dairesi Başkanlığı, İdari ve Mali İşler Dairesi Başkanlığı, Dış İlişkiler Dairesi Başkanlığı ve Savunma Uzmanlığı) ve Bağlı Birimler (Spor Toto Teşkilat Başkanlığı)'dan meydana gelir. Sürekli Kurullar ise, Gençlik ve Spor Şuraları, Merkez danışma Kurulu, Merkez Ceza Kurulu, Genel Müdürlük Ceza Kurulu ve İl Ceza Kuruludur (Şema 1).

Taşra teşkilatı, il ve ilçe müdürlüklerinden oluşmaktadır. İllerde, Gençlik ve Spor İl Müdürlüğü, ilçelerde Gençlik ve Spor İlçe Müdürlüğü kurulur. İllerde vali, ilçelerde kaymakam, Gençlik ve Spor başkanıdır. Bu teşkilatın hizmetleri illerde il müdürü, ilçelerde ilçe müdürü tarafından yürütülür. Hizmetlerin yürütülmesinden dolayı il müdürü valiye, ilçe müdürü kaymakama karşı birinci derecede sorumludurlar (10).

Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, merkezde katma bütçeli ve tüzel kişiliğe sahip bir kamu kuruluşudur. Bu konumuyla, hizmet yerinden yönetim kuruluşlarından idari kamu kurumları arasında olup, teknik bilgi ve uzmanlık isteyen gençlik ve spor faaliyetlerinin yürütülmesiyle yükümlü ve bu konu da yetkili bir kuruluştur (10).

Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, 3289 sayılı kanunun 2. maddesinde kendisine yüklenen görevleri yerine getirebilmek amacıyla, yönetmeliklerle bazı düzenlemeleri yerine getirmektedir. Bu yönetmelikler, Merkez Danışma Kurulu tarafından hazırlanmaktadır (11).

1.3. Türkiye'de Spor Elemanlarının İstihdamı

Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nün bir kamu kurumu olması, kurumda çalışan personelin de, devlet memurları statüsünde olması sonucunu beraberinde getirmektedir. Kamu hizmeti olarak yapılan gençlik ve spor organizasyonlarında görevlendirilen geçici görevliler bile, o organizasyonla ilgili görevlerini fiili olarak yürüttükleri süre içerisinde veya bu görevleriyle ilgili ilişkileri sırasında kamu görevlisi sayılırlar (7) (Örneğin; hakem, gözlemci, antrenör ve gerçekleştirdikleri görevler).Yine kamu kurumu olma özelliğinden dolayı, kurumun taşınır ve taşınmaz tüm malları Devlet malı hükmünde olup, bu malları ile Genel Müdürlüğün gelirleri ve alacakları haczedilemez (7).

1.4. Türkiye'de Spora İlişkin Gelirlerin Yönetimi

İl teşkilatının bütçesi özel bütçedir. İl bütçesinden ilçelere il danışma kurulunun teklifi ve valinin onayı ile ödenek tahsis edilir. Özel Bütçeler, bu Kanunun 14'ncü maddesinde belirtilen esaslar ve Genel Müdürlük direktifleriyle illerin ihtiyaçları göz önünde bulundurularak il müdürlüklerince valiler tarafından Ekim ayı başında Genel Müdürlüğe gönderilir. Bu bütçeler Genel Müdürlükçe incelendikten sonra Genel Müdürün onayı ile yürürlüğe girer, bölüm maddeleri arasında yapılacak aktarmalar valinin onayıyla, bölümler arasında yapılacak aktarma ise Genel Müdürün onayı ile yapılır.

Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğünün en üst amiri, Genel Müdürdür. Genel Müdür, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nün gerçekleştirdiği hizmetlerin mevzuata, milli güvenlik siyasetine, kalkınma planlarına, yıllık programlara uygun olarak yürütülmesini ve Genel Müdürlüğün faaliyet alanına giren konularda diğer kamu kurum ve kuruluşlarıyla işbirliği ve koordinasyonu (MEB, MSB, İçişleri Bakanlığı, Üniversiteler vd.) sağlamakla görevlidir. Genel Müdürlükte, genel müdür tarafından kendilerine verilecek iş ve hizmetleri, mevzuat hükümlerine uygun olarak genel müdür adına düzenlemekle ve yürütmekle görevli dört genel müdür yardımcısı bulunmaktadır.

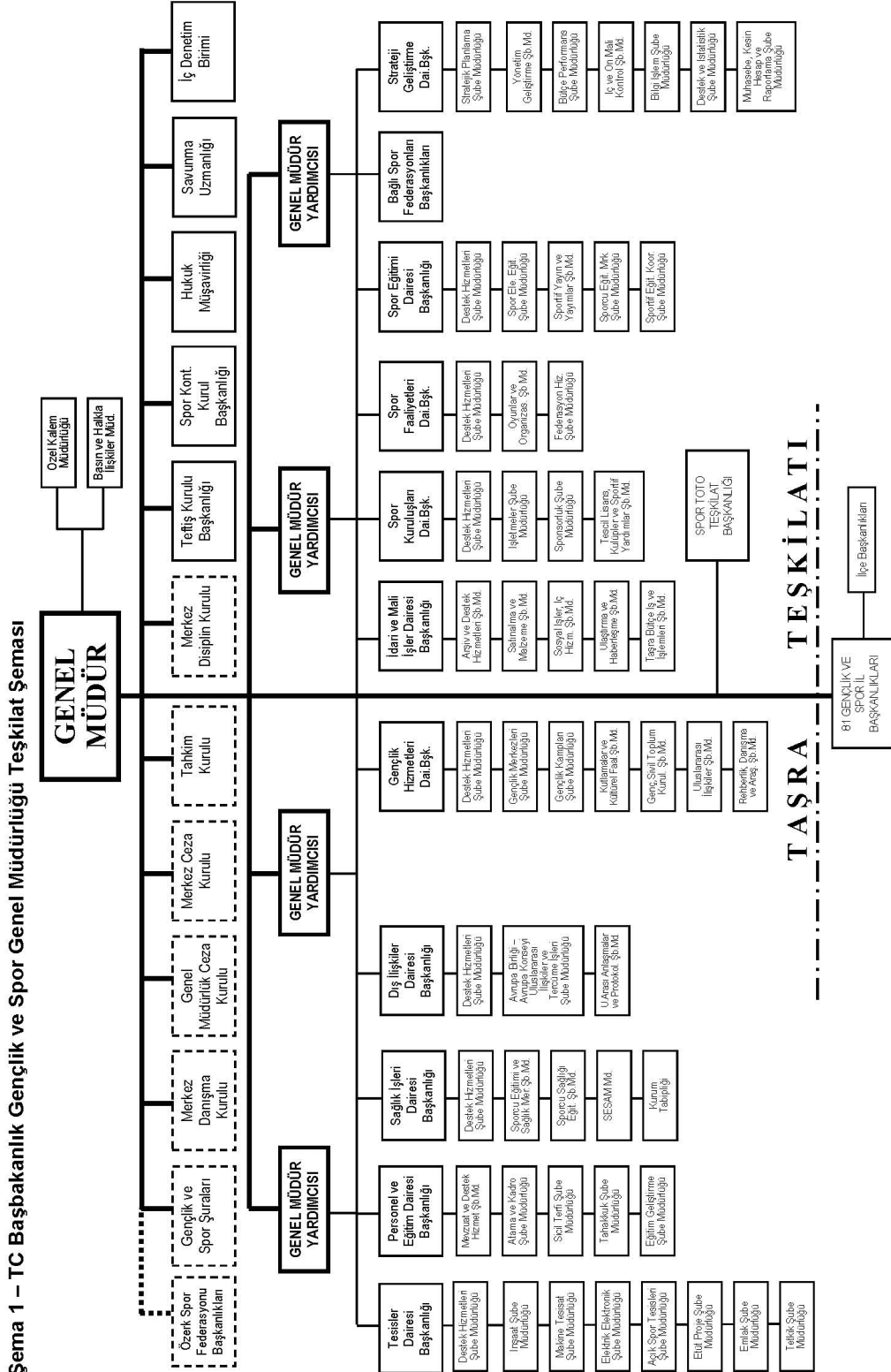
Genel Müdür, merkez ve taşra teşkilatının faaliyetlerini, işlemlerini ve hesaplarını denetlemekle görevli ve yetkilidir. Ayrıca, 3289 sayılı kanuna göre tescilli yapılmış olan spor kulüp ve kuruluşları ile spor amacı taşıyan teşekkülleri de denetler.

1.5. Türk Sporunda Kulüplerin Örgütlenmesi

Ülkemizde spor birlikleri, dernek statüleriyle tüzel kişilik kazanmaktadır. Profesyonel spor kuruluşlarının ticaret şirketi şeklinde örgütlenmesine de müsaade edilmektedir. 3289 sayılı GSGM kanunu 24. maddesinde, sadece futbol spor kulüplerinin profesyonel takımlarını, Türk Ticaret kanunu hükümlerine göre kuracakları veya kurulmuş olan şirketlere devredebilecekleri öngörülmektedir (11). Amatör futbol dâhil diğer profesyonel futbol dışında kalan bir kulübün ticari bir şirket şeklinde örgütlenmesine müsaade etmemektedir.

1.6. Spor Federasyonlarının Örgütlenmesi

Spor federasyonları, düzenleme alanları içerisindeki spor dallarıyla ilgili teknik ve idari kararları alma yetkisine sahiptirler. Bir federasyon içerisinde sadece bir spor dalı olabileceği gibi, birden fazla spor dalı da teknik ve idari bakımdan aynı federasyona bağlanabilir. Amatör federasyonların adedi ile profesyonel dallar, Merkez Danışma Kurulunun da görüşü alınarak, Gençlik ve Spor Genel Müdürünün teklifi üzerine Başbakan tarafından tespit olunmaktadır (10). Buna karşılık, Türkiye Futbol Federasyonu bu hükümlere tabi olmayıp, 3813 sayılı kanuna tabidir. Türkiye Futbol Federasyonu söz konusu 3813 sayılı kanunla özerk bir federasyon olarak görev yapmaktadır. Öte yandan Türkiye'de diğer federasyonlarda özerktirler.

2. FRANSA'DA KAMU HİZMETİ OLARAK SPOR YÖNETİMİ

2.1. Fransa'da Spor Politikalarının Oluşturulması

Fransa'da spor, kamu kurumları ve özel kurumlar tarafından müştereken idare edilmektedir. Fransa'da devlet ile spor arasındaki ilişki, ilk kez 28 Ağustos 1945 yılında yürürlüğe giren kanun, daha sonra da, 1975 yılında çıkartılan mevzuat ile düzenlemeye gidilmiştir. Özel kuruluşlar ile kamu kuruluşları arasındaki ilişki, sporla ilgili temel yasayı oluşturan 16 Temmuz 1984 tarihli yasada kabul edilmiş ve bu yasa 1987 ve 1992 tarihli yasa ile değiştirilmiştir (12).

Bu değişikliklerle; Fransa'da spor, kamu ve özel kuruluşlarla müştereken idare edilen ikili yapı ile karakterize edilir. Sporun hem kamu hem de özel bu ikili yapısı, sporla ilgili konuların hem siyasi hem de mali düzeyde ortak yönetimine yansımaktadır ve bu durumun sporun özerkliği üzerinde hiçbir etkisi de bulunmamaktadır.

Fransa'da sporun gelişimi devletin spor hareketini kurumlaştırılmasına ve bir kamu hizmeti olarak değerlendirilen sporun işleyişini garanti altına almasına yol açmıştır. Bu nedenle, Fransa'da sporun düzenlenmesi, denetim görevi yapan devlet ile kamu hizmeti görevi verilen spor hareketi arasındaki işbirliğine bağlıdır. Fransa'da devlet, spor politikalarının yürütülmesinden sorumludur. 1984 tarihli yasada belirtilen kamu hizmeti görüşünde, sadece müsabakaların düzenlenmesi değil aynı zamanda lisansların verilmesi, gönüllü teknik denetim personelinin eğitimi ve bedensel faaliyetlerin ve spor faaliyetlerinin geliştirilmesine yönelik girişimleri de kapsamaktadır (13).

Fransa'da sporun devlet tarafından bir kamu hizmeti olarak kabul edilmiş olması, kamu yetkililerinin spor politikalarının belirlenmesinde yer almalarına olanak vermektedir. Spor sistemi ile devlet sisteminin birbiriyle ilişkili olmasına rağmen, devlet sistemi, sporun özerkliğini bozmaksızın spor sistemine nüfuz etmektedir (12).

Fransa'da 2000 yılında yürürlüğe giren yeni bir yasa, "kamu hizmeti olarak sporun "yasal çerçevesini" belirlemektedir. Bu yasa ile spor alanında hükümet ile spor hareketi arasındaki sıkı işbirliğinin gerekliliği bir kez daha vurgulanmaktadır. Fransa, spor alanında müdahaleci bir mevzuat örneği sergilemektedir. Ülkenin spor hareketi, yasalar çerçevesinde yürütülmektedir. Spora ilişkin yasalar, hükümet ile spor hareketi arasındaki ilişkiyi kolaylaştırmaktadır.

2.2. Sporda Devlet Yönetimi Kapsamında Fransa'da Sporun Örgütlenmesi

Fransa'da sporun örgütlenmesi (şema 2), 18 Mayıs 2007 tarihinde, Gençlik ve Spor Bakanlığı, Sağlık Bakanlığına bağlanarak, "Fransa Sağlık, Gençlik ve Spor Bakanlığı" ismini almıştır. Sağlık, Gençlik ve Spor Bakanlığı, merkezi kamu yönetimi, yerel yönetim şubeleri ve kamu kuruluşlarından oluşur. Fransa'da sporun kalkınması ve gelişimi için devletin ulusal ve bölgesel örgütlenmesi şunlardan oluşmaktadır(10):

- Sağlık, Gençlik ve Spor Bakanlığı (7290 personel ve 1.016 Milyar Euro ile),
- Yerel Yönetimde hükümet organları (22 Gençlik ve Spor bölge ve yerel hükümet organı ve 83 Gençlik ve Spor Yerel Hükümet Organı, 24 Bölgesel Spor Merkezleri (CREPS)) ve
- 5 Milli Okul ve Enstitüler

Merkezi Kamu İdaresi, Bakana direkt rapor veren birimler (Genel Denetçiler kurulu, Üst Savunma Görevlisi, Bakanlık Ofisi ve İletişim Bürosu) dışında, Spor Müdürlüğü (DS), Gençlik İşleri ve Sürekli Eğitim Müdürlüğü (DJEP), Toplumsal Kalkınma, İstihdam ve Eğitim Müdürlüğü (DVAEF) ve İnsan Kaynakları, Kamu İdaresi ve Genel Koordinasyon Müdürlüğü (DRHACG) olmak üzere dört müdürlükten oluşur. Her bir müdürlük içerisinde, çalışma komiteleri bulunmaktadır. Yerel yönetimdeki (özeleştirilmiş) şubeler ise, 22 bölgesel ve şube müdürlükleri (DRDJS), 74 şube müdürlükleri (DDJS), 9 yurtdışı Fransız Şubelerinden oluşur.

Kamu kuruluşları ise, iki enstitü (Milli Beden Eğitimi ve Spor Enstitüsü (INSEP) ve Milli Gençlik İşleri ve Sürekli Eğitim Enstitüsü (INJEP)), üç milli okul (Milli Binicilik Okulu (ENE), Milli Kayak ve Dağcılık Okulu (ENSA) ve Milli Yelken Okulu (ENV)), 24 Sürekli Eğitim ve Spor Merkezleri (CREPS), Milli Spor Müzesi ve Milli Sporun Kalkınma Merkezi (CNDS) oluşturmaktadır.

Fransa Ulusal Beden Eğitimi ve Spor Konseyi (CNAPS), spor alanındaki danışma organıdır ve Spor Bakanlığı altında çalışır. Bakanlıklar arası bir birim olarak oluşturulan CNAPS, beden eğitimi ve spor faaliyetleri hususunda yasa tasarısı ve kanun hükmünde kararname hakkında istişare görüşünü verir. Ayrıca, her yıl hükümet ve parlamentoya beden eğitimi ve spor faaliyetlerinin kalkınmasına ilişkin bir rapor sunarak, spor alanındaki, kamu politikasının değerlendirilmesine katkıda bulunur. Konseyin çalışma usul ve esasları, kanun hükmünde kararname ile belirlenir (12).

Spor Konseyinin büyük çoğunluğu sporun içinden gelen 140 temsilciden oluşmaktadır. Bu temsilciler devlet, yerel yönetimler, spor kuruluşları, dernekler, spor alanında hizmet veren işletmeler, spor ve beden eğitimi alanında görev yapan öğretmenler ve uzmanlardan seçilir.

2.3. Fransa'da Spor Federasyonlarının Örgütlenmesi

Fransa'da Spor faaliyetlerinin kamu hizmeti niteliği taşıması ve kamu fonlarının tahsisi devlete, her federasyonun politikasının belirlenmesinde söz hakkı vermektedir. Bu nedenle, 1992 yılında "amaç sözleşmeleri" yasayla yürürlüğe girmiş ve bakan ile federasyon başkanı arasında imzalanan bu sözleşmeler, aynı zamanda ilgili spor dalının uygulamasının geliştirilmesine yönelik amaçları ve kullanılacak kaynakları, sporcuların çalışma hayatına entegrasyonunu

belirlemektedir. Devlet, bu nedenle, spor federasyonlarına "amaç sözleşmeleri" aracılığıyla ve teknik çerçeveler sağlayarak destek vermektedir.

Amaç sözleşmeleri, devlet ile spor federasyonları arasındaki mali partnerliğin ana aracıdır. Fransa'da devlet ile spor federasyonları arasındaki ilişki kapsamına bakıldığında, devlet onaylı spor federasyonları, amaç sözleşmesiyle belirlenen koşullar altında devletten mali destek alabilirler. Devlet Personeli ya da devlet tarafından ücreti ödenen kamu görevlileri, federasyonlar içerisinde teknik danışman olarak görevlendirilebilirler (13).

Sporu düzenleme görevi, sporun bir kamu hizmeti halinde gelişmesi sonucunda federasyonlara verilmiştir. İçtihat hukuku ile tanımlanan bu kamu yararına yürütülen görev, daha sonra 1975 ve 1984 tarihli yasalarla tanınmış ve genişletilmiştir. 1984 tarihli yasa, federasyonları devlet tarafından kabul edilme kapsamına göre ikiye ayırmaktadır. Buna göre, bir yanda sadece devlet tarafından onaylanan ve kamu hizmeti icrasında yer alabilen federasyonlar, diğer yanda da kendilerine yetkiler verilen ve kendi disiplinlerinde geniş kapsamlı ayrıcalıkları olan federasyonlar vardır. Gerek devlet tarafından onaylanan federasyonlar olsun gerekse yetkilendirilen federasyonlar, devlet kontrolü altındadır. Yetkilendirilen federasyonlar, uluslararası, ulusal ya da bölgesel düzeyde spor müsabakalarını düzenler. Kendi disiplinlerine ilişkin teknik ve idari kuralları belirler, müsabaka düzenlemelerine ilişkin kuralları oluşturur. Spor Federasyonlarına yetki verilmesi ya da spor federasyonlarından yetki alınması koşullarını belirleyen 02 Mayıs 2002 tarihli hükme uygun olarak federasyonlar bir takım koşullara uygun olmalı ve bu koşulları yerine getirmelidir.

2.4. Fransa'da Spora İlişkin Fon ve Gelirlerin Yönetiminde Devlet Yönetiminin Etkisi

Kamu kurumları ile spor hareketi arasındaki iletişim, "Ulusal Spor Kalkındırma Fonu"nın yönetiminden sorumlu olan, bakanlık ve spor hareketinden eşit sayıda temsilcisinden oluşan ve 1979 yılında kurulan "Ulusal Konsey'de görüşülmektedir. Ancak, fonların tahsisi, harcama yapma kararı, her zaman hükümete ait olmakla birlikte, kamu ve özel spor ortakları tarafından müştereken gerçekleştirilmektedir (12).

Spor hareketi ile yakın iletişim içerisinde çalışan Ulusal Spor Kalkındırma Merkezi, Fransa'da sporun kalkınmasında büyük rol oynar. Ulusal Spor Kalkındırma Merkezinin hedefleri, spora büyük katılımı sağlamak ve spor alanlarında yerelde kalkınmayı sağlamaktır. Merkezin yönetimi, Ulusal Spor Fonuna (FNDS) başkanlık eden Devlet ile spor hareketi arasındaki karşılıklı görüşmeleri devam ettirir.

Devlet, spor hareketine Devlet bütçesi ve Ulusal Spor Kalkındırma Fonu aracılığıyla mali destek sağlamaktadır. Devlet bütçesinin yaklaşık %0,2 si, büyük spor tesisleri ya da spor hareketinin yürütülmesi için kullanılırken, Ulusal Spor Kalkındırma Fonundan (futbol bahisleri, at yarışları ve alkollü içecek vergilerinin bir kısmından alınan) ulusal ve bölgesel düzeyde kitle sporu ve elit spor için bütçe aktarılmakta ve okulda spor uygulamasının gerçekleştirilmesi amacıyla devlet eğitim sistemi bütçesinden spora bütçe tahsis edilmektedir (13).

Eşit sayıda devlet ve Fransa Milli Olimpiyat ve Sporlar Komitesi (CNOSF) temsilcilerinden oluşan Ulusal Seçkin Spor Komisyonu, her disiplinde seçkin sporcuların statüsünün belirlenmesi için gerekli ölçütlerin listesini belirlemekte ve bakana seçkin sporcuların listesini sunmaktadır. Yönetim devlet ile spor hareketi tarafından müştereken üstlenildiği için burada gerçek bir eş yönetim vardır ve spor hareketi tarafından yapılan teklifler bakan için bağlayıcıdır.

Fransa'da bir kamu hizmeti olarak uygulanacak olan spor politikaları, yerel düzeydeki fiili iş birliği, yerel yönetimde yer alan kamu yetkilileri ile spor kuruluşları arasında ortaklaşa belirlenmektedir. Fransa'da spora ve sporcuların ihtiyaçlarını karşılamak için yerel makamların desteği de bulunmaktadır. Bu destek; özellikle tesisleri ve spor kuruluşlarına sağlanmaktadır. Merkezi yetkinin yasayla dağıtılması da, bu desteği güçlendirmekte ve böylece yerel yönetimlerinin de spor politikaları geliştirmeleri sağlanmaktadır. Bu desteğin amacı, sporun eğitsel ve sağlıklı ilgili yönleri, toplumsal bütünleşme kaynağı olmasından dolayı yerel kamu yararı sağlamasındandır. Bu tür bir destek, sporun herkes tarafından mümkün olduğunca en iyi koşullar altında yapılmasını teşvik etmektedir (12).

Başlıca teşvik sağlanan bu alanları, şu şekilde belirtilebilir;

1. Spor tesisi inşası ve bakımı,
2. Kitle sporu (eğiticilerin eğitimi, sportif faaliyetlerin düzenlenmesi),
3. Okul sporu ve
4. Seçkin sporudur.

2.5. Fransa'da Spor Elemanlarının İstihdamına İlişkin Devletin Etkisi

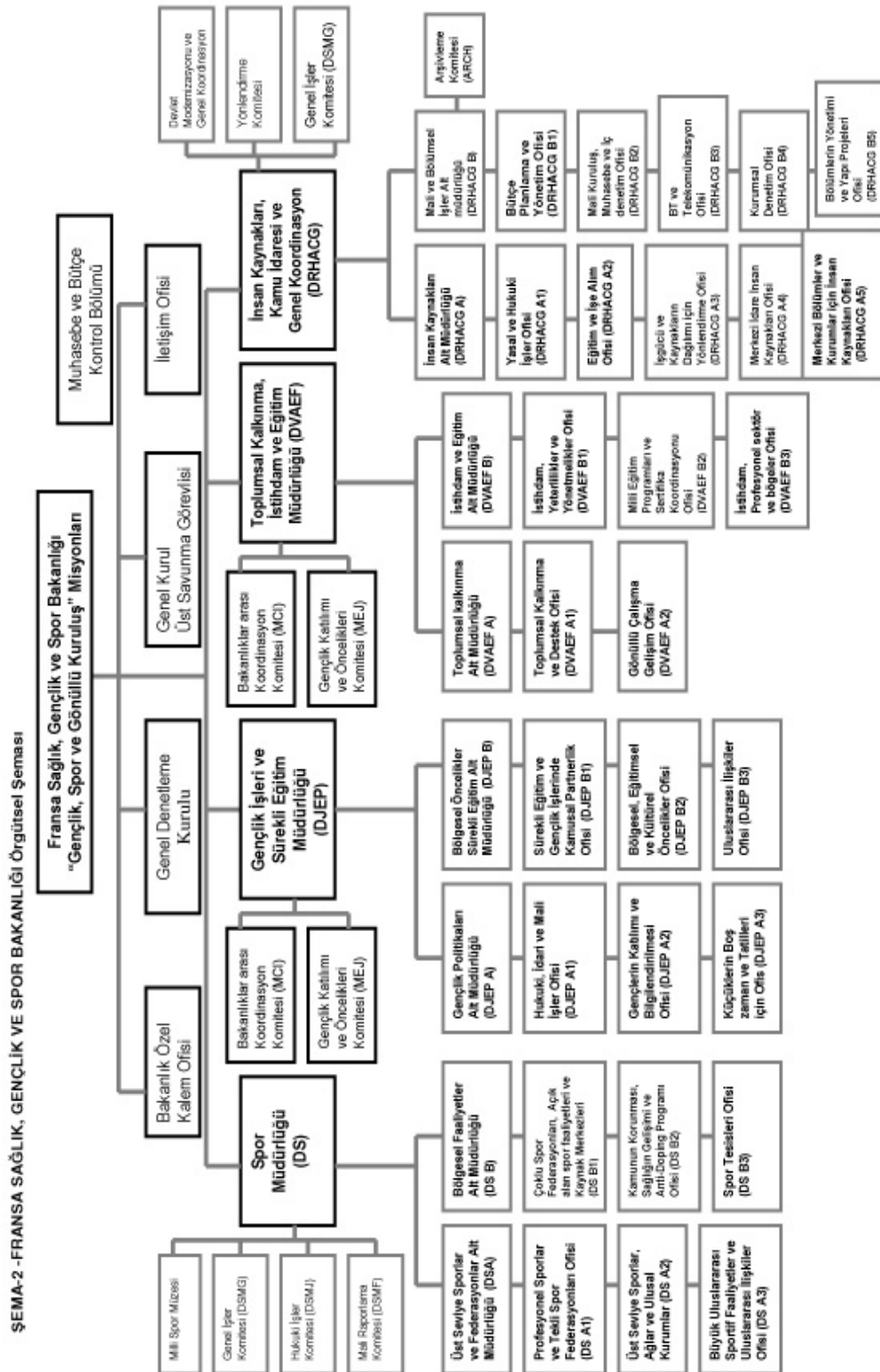
Bir kamu hizmeti olarak sporun, hem nitelik hem de nicelik olarak gelişimine katkıda bulunmak üzere devlet desteği sağlanmaktadır. Devletin maddi desteğinin yanı sıra, sporun gelişimine ve spor hareketine teknik personel (milli teknik direktörler ve bölgesel ya da ile ait teknik görevliler) sağlayarak katkıda bulunur. 1984 tarihli yasada devlet yetkisinin sporun paydaşlarına nitelikli antrenör kadrosu sağlayarak ilgili spor branşlarının nitelikli ve güvenilir olarak gelişimini garanti altına almaktadır. Bu personel doğrudan devlete karşı sorumlu olan devlet beden eğitimi öğretmeni ya da spor eğitmenleri kuruluna ait kamu görevlileri ya da ilgili spor branşlarında uzmanlıklarından dolayı sabit bir süreyle, devlet tarafından müstakil sözleşmelerle istihdam edilen personeldir (12).

2007 Yılında, Sağlık, Gençlik ve Spor Bakanlığının "gençlik, spor ve gönüllü kuruluşlar" misyonu, 7,300 tam zamanlı pozisyonlara personel sahip olacaktır.

2.6. Fransız Sporunda Kulüplerin Örgütlenmesi

Fransa'da 07 Aralık 1982 ve 13 Temmuz 1992 tarihli yasalarla spor kulüpleri arasında dernekler ve şirketler olmak üzere bir ayırım tanımlanmıştır. İlk kategori, iki tür derneği içine almakta olup, kar amacı gütmeyen yapıya sahip dernekler ve düzenli olarak ticari faaliyetlerde bulunan ancak "güçlendirilmiş maddeleri" olan derneklerdir. ikinci kategoride ise düzenli olarak ticari faaliyetlerde bulunan derneklerdir ve sporla ilgili bir amacı olan ve hisseyle sınırlı özel şirketler ile yerel makamlara bir kulübün işletilmesinden hisse veren karma ekonomili şirketlerdir (12).

Fransa devleti, yerel makamların "profesyonel" olarak adlandırılan spora kaynak sağlamalarını düzenlemektedir. Profesyonel kulüplere, yerel makamlar tarafından kaynak sağlanması yerel makamların ekonomisini tehlikeye atabileceği gerekçesiyle yasaklanmıştır.

YÖNTEM

Çalışmanın yöntemi, ülkelerin bir kamu hizmeti olarak spor yönetimlerinin çeşitli yönlerinden karşılaştırılmasına yönelik betimsel bir çalışmadır.

1. Karşılaştırma spor yönetiminin örgütsel yapısı ve işleyişi,
2. Merkezi yönetim örgütlenmesi,
3. Yerel yönetim örgütlenmesi,
4. Devlet bütçesinde spora ayrılan pay,
5. Yerel makamlar tarafından spora sağlanan gelirler, yerel yönetim ile merkezi yönetim ilişkisi,
6. Kamu yönetim yasası maddeleri göz önünde bulundurulmuştur.

Fransa Sağlık, Gençlik ve Spor Bakanlığı resmi web sitesinden elde edilen dokümanlar ile 2003 Yılında Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Dışilişkiler Dairesi Başkanlığı tarafından **"Avrupa Kültür Sözleşmesine Taraf Olan Ülkelerde Sporun yasal olarak kurumsallaşmasına ilişkin araştırma Raporu"**ndan elde edilen dokümanlar taranarak Fransa ve Türkiye'deki güncel yapılar incelenmiş, yukarıda belirtilen kriterler açısından iki ülke arasındaki karşılaştırma yapılmıştır.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu çalışmada, kamu yönetimi ülke incelemelerinde, 19. yüzyıldan bu yana, Türk kamu yönetimi örgütlenmesinde farklı zamanlarda ve farklı ağırlıklarda etkili olan Fransa'da mevcut olan spor yönetim yapısı incelemeye değer bulunmuştur. Türkiye ve Fransa'da bir kamu hizmeti olarak görülen sporun yönetim sistemi karşılaştırma unsurları olarak sporun yürütme ve yönetsel yapısı, merkezi örgütlenme şekli, yerel makamların işlevleri (bürokratik yapı, işlevleri, davranışı), bürokrasi ve siyaset ilişkisi, bürokratikleşme düzeyi belirlenmiştir. Bu karşılaştırma sonucunda, Türkiye ve Fransa'da Spor Yönetiminde aşağıdaki bulgulara ulaşılmıştır:

Türkiye ile Fransa'da spora ilişkin temel yasaların oluşturulma süreçleri benzerlik göstermektedir. Ancak sporla ilgili yasalar, Fransa'da 1984, 1987, 1992, 2000 ve 2003 yıllarında güncellenirken Türkiye'de 1938 çıkan spor yasası 1986 yılında güncellenmiştir.

Fransa'da devlet, 1945 yılından itibaren sporla ilgili uygulamaları ve organizasyonları düzenleme yetkisini federasyonlara vermiş ve spor hareketini gerçekleştirmek için özerklik kazandırmışlardır. Bu olgu, Türkiye'de önce 3289 sayılı yasa ile spor yaptırma ve spor organizasyonları düzenleme yetkisi federasyonlar aracılığıyla gerçekleştirilmiş ancak 2003 yılından itibaren ise spor federasyonları mali ve idari yönden özerk olmuşlardır.

Fransa'da spor federasyonları, kendi spor dallarına ilişkin tüm konularda özerk olmalarına karşın devlet denetimi altındadırlar ve dört yılda bir yetkileri gözden geçirilmektedir. Türkiye'de ise spor federasyonları için böyle bir denetim zorunluluğu yoktur.

Fransa'da spora ilişkin yasalar, devlet ile spor hareketi arasındaki ilişkiyi kolaylaştırmakta iken Türkiye'de devlet ile spor hareketi arasındaki ilişkiyi düzenleyen bir yasa henüz mevcut değildir.

Fransa'da spor mevzuatını ve devletin spor politikalarını değerlendirmekle yükümlü, çoğunluğu sporun içerisinde yer alan 140 temsilciden oluşan bir Spor Konseyi bulunmaktadır. Türkiye'de ise spor teşkilatına danışmanlık hizmetinde bulunan, 11 kişiden oluşan Merkez Danışma Kurulu bulunmaktadır.

Fransa'da bakanlığın bütçesi üç program (spor, gençlik ve toplumsal kalkınma programları) arasında paylaştırılırken, Türkiye'de spora aktarılan sınırlı bütçe dışında programlı başka bir kaynak aktarımı bulunmamaktadır.

Fransa'da yasalar çerçevesinde kulüpleşme dernek ve şirketleşme şeklinde iki kategoride iken, Türkiye'de kulüplerin yapılması sadece dernekler yasasına göre yapılmaktadır.

Fransa'da "sporun ücretli olarak öğretilmesinin düzenlenmesi" hususunda düzenlemeler yapılmıştır. Ancak Türkiye'de böyle bir düzenleme henüz bulunmamaktadır.

Türkiye'de genel bütçeden yaklaşık olarak %0.20 oranında ödenek ayrılmakta olup, spora bunun dışında spor toto-loto gelirlerinden, belediyeler ve il özel idarelerinden belli oranda kaynak sağlanmaktadır. 2004 yılı itibarıyla, devlet bütçesinden toplam GSGM'ye 150.000.000 Euro ödenek ayrılmış, Fransa'da ise sporun gelişimi için, devlet bütçesi ve ulusal fondan toplam 2004 yılında 395 milyon Euro kaynak sağlanmıştır. Ayrıca Fransa'da yerel makamların profesyonel spor kulüplerine kaynak sağlaması yasayla yasaklanmıştır.

Fransa'da 1994 yılından bu yana, Spor Bakanlığı kamu fonlarını etkili bir şekilde kullanılmasını garanti etmek için spor federasyonları bünyesinde hesaplar ve mali konulara ilişkin prosedürleri hayata geçirmiştir. Bu fonlar, devlet adına bakan ile federasyon adına başkan arasında imzalanan amaç sözleşmeleriyle verilmektedir. Ulusal fon, Fransa'daki sporu düzenleme ve finanse etmek içindir. Federasyonların finansmanı, olimpiyat oyunları dönemiyle aynı zamana tekabül eder ve 4 yıllık bir program çerçevesinde yürütülür.

Fransa'da yerel yönetimler, kamu yararı sağlayan sporcuların ihtiyaçlarını karşılar ve özellikle tesisler ve spor derneklerine verilen desteğin niteliği açısından sporda yer almışlardır. Ülkemizde ise spora yerel yönetimler yatırım yapabilmektedir. Belediyeler ve il özel idare bütçelerinden spora kaynak aktarılmaktadır.

Sonuç olarak; dünyada ve ülkemizde yaşanan gelişmeler göz önünde bulundurulduğunda, Türk Sporunun yeniden yapılandırılma ihtiyacı ortaya çıkmaktadır. Ülkemizde bir kamu hizmeti olarak yürütülen sporun, devlet tarafından yönlendirici, özendirici, destekleyici ve denetleyici olması gerekmektedir. Gençlik, Beden Eğitimi ve Spor faaliyetlerinin gerçekleştirilmesinde diğer kamu hizmetlerinin sağlanmasında uygulanan yönetim sisteminin spor yönetim alanında da etkili olarak oluşturulması gerekmektedir. Bu amaçla, spor alanında yer alan tüm sivil toplum örgütleri, yerel yönetimler, spor federasyonları, gönüllü spor kuruluşları, spor kulüpleri ve diğer özel ve tüzel kişiliğe sahip spor örgütlerinin ülke spor politikasının belirlenmesinde aktif rol almaları sağlanmalıdır.

Spor kulüplerinin küreselleşmeyle yaşanan kriz ortamlarında varlıklarını devam ettirebilmeleri için gerekli tedbirlerin alınması ve spor kulüpleri yasasının ivedi bir şekilde yeniden düzenlenmesi ve yürürlüğe konulması gerekmektedir.

Gerek Avrupa Birliğine uyum sürecinde gerekse küreselleşmeyle yaşanan kamu yönetimi reformu açısından yeniden yapılandırma çalışmalarında merkezi ve yerinden yönetim unsurlarının Fransa'da olduğu gibi yerellik ve yetki devrinin (adem-i merkeziye/özeleştirilmenin) sağlanması için gerekli düzenlemelerin yapılması önem taşımaktadır.

Araştırma sonucuna göre;

1. Fransa'da olduğu gibi, gençlik ve spor politikaların bilimsel temellere dayalı olarak üretilebileceği Gençlik ve Beden Eğitimi ve Spor Enstitülerinin kurulması sağlanmalıdır,
2. Sporla ilgili yapılan hukuki düzenlemelerin gelişmiş ve demokratik ülkelerin spor yasaları ile karşılaştırmalı olarak ele alınmalı, eksik ve yetersiz alanlar tespit edilmelidir,
3. Spor hareketi ile devlet arasındaki iletişim yasalarla belirlenmeli ve teminat altına alınmalıdır,
4. Fransa'da olduğu gibi, devlet ve spor hareketi içerisinde yer alan kurum ve kuruluşların temsilcileri ile beden eğitimi ve spor uzmanları temsilcilerinden oluşan geniş katılımlı bir Ulusal Spor konseyi oluşturulmalıdır,
5. Spor kulüplerine ilişkin yasanın günün şartlarına uygun hale getirilmelidir,
6. Spor alanında yer alan TMOK, Spor Federasyonları, Spor Kulüpleri ve diğer kurum ve kişiler arasında etkili bir spor hareketinin oluşturulması sağlanmalıdır.

KAYNAKLAR:

1. Erdoğan, S., "Kamu Personel Rejiminde Uyarlanma", Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Fakültesi Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri Bölümü, s:4-5, (2003).
2. Güler, B. A., "Yeni Sağlık ve Devletin Değişimi Yapısal Uyarılama Politikaları" 1980-1995, İmge Kitabevi, 2. baskı, s:289, (2005).
3. Güler, B., Karahanoğulları, O., Karasu, K., Ömürgönülşen, U., Akın Ö., Tellal, E., Keskin, N., Çınar, T., Esen, S., Kutlu, M., *Kamu Yönetimi Ülke İncelemeleri*", İmge Kitabevi Yayınları, Ankara, 2. Baskı, 13-19 (2009).
4. Karahanoğulları, O., Güler, B., Karasu, K., Ömürgönülşen, U., Akın Ö., Tellal, E., Keskin, N., Çınar, T., Esen, S., Kutlu, M., "Fransa'da Kamu Yönetimi" *Kamu Yönetimi Ülke İncelemeleri*", İmge Kitabevi Yayınları, Ankara, 2. Baskı, 39-41 (2009).
5. Fişek, K., "Devlet Politikası ve Toplumsal Yapısıyla İlişkileri Açısından Dünya'da ve Türkiye'de Spor Yönetimi" Bağırhan Yayinevi, Ankara, 2. Baskı, s: 144, (1998).
6. San, H., "ATATÜRK'ÜN Spor Politikası", *Bir Sempozyumun Getirdikleri ATATÜRK'ÜN SPORA BAKIŞI*, 17 Aralık 1981, Gazeteciler Cemiyeti Yayınları, İstanbul, s:87 (1981).
7. Sümer R., "Türkiye'de Sporun Tarihsel Gelişimi ve Sporda Demokrasi, Belgeler/Yorumlar", Şafak Matbaası, 3. Baskı, s:28,32 (1990).
8. Güngör, İ. H., "ATATÜRK'ÜN Spor Politikası", *Bir Sempozyumun Getirdikleri ATATÜRK'ÜN SPORA BAKIŞI*, 17 Aralık 1981, Gazeteciler Cemiyeti, İstanbul, s:25 (1981).
9. DEMİR, H., "Türk Spor Teşkilatı (Tarihsel Gelişim, Kapsam ve Bir Araştırma)", Mart 2006, Çizgi Kitabevi, s:16,17,18.
10. Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü'nün Teşkilat ve Görevleri Hakkındaki 3289 Sayılı Kanun, madde 6, madde 1, Ek madde 1, madde 36, madde 18 ,(1986).
11. Ertaş, Ş., Petek, H., "Spor Hukuku", Yetkin Yayınları, Ankara, s:86-88 (2005).
12. Anonim, "Avrupa Kültür Sözleşmesine Taraf Olan Ülkelerde Sporun yasal olarak kurumsallaşmasına ilişkin araştırma Raporu", Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü, Dış İlişkiler Dairesi Başkanlığı (2003).
13. http://www.sports.gouv.fr/home-page_624/ministry_628/structural-overview-of-the-youth-sport-and-association-activity-task-force-under-the-ministry-of-health-youth-and-sport_1672.html